

HISTORISCH NIEUWS

In memoriam Bob de Geus

Ik zou De Geus eens bellen en proberen om met hem een interview te hebben. Hij woont in Voorburg en hier heb je zijn nummer, aldus de heer Bill Minco nu ongeveer twee jaar geleden.

Het was al enige jaren traditie dat het mei-nummer van *Eigen Perk* aandacht gaf aan de periode van bezetting en bevrijding en eind 1997 was de redactie met het voorbereiden van het volgende mei-nummer bezig. We hadden bedacht eens met Minco contact op te nemen en hem voor het mei-nummer 1998 wat suggesties te vragen. Hoewel hij de bezettingstijd niet in Hilversum heeft meegeemaakt is hij van het toenmalige Hilversumse verzetswerk als geen ander op de hoogte. Minco raadde toen aan een gesprek te hebben met en een artikel te schrijven over de heer T.J. ("Bob") de Geus. Als lid van de "Groep Albrecht" heeft De Geus destijds de spionage in Hilversum op poten gezet en het levensgevaarlijke spionagewerk tot aan het einde van de oorlog zelf uitgevoerd. In *Hilversum-onderdrukking en verzet 1940 – 1945* was De Geus weliswaar anoniem aan het woord geweest maar Minco vond dat de grote verdiensten van de jonge verzetsstrijder altijd onderbelicht waren gebleven.

Dat telefoonnummer was snel gedraaid en het eerste contact met De Geus spoedig gelegd. Natuurlijk wilde hij ons best van dienst zijn maar in een interview had hij weinig zin. Over zijn spionagewerk was al genoeg geschreven en gepraat. Had hij in 1993 al niet eens voor Albertus Perk een lezing gehouden? Bovendien had hij een veel beter idee. Eigen Perk zou eens een onderzoek moeten doen naar de activiteiten van Het Nationaal Steunfonds in Hilversum en naar de betekenis van de gefusilleerde verzetsstrijders Jan Janssen en Gerrit van Wetering daarbij.

Tijdens de contacten die wij later met De Geus hadden leerden wij dat die telefonische reactie voor hem zeer kenmerkend was. Hij paarde een rustige en daardoor indrukwekkende bescheidenheid aan een grote gerichtheid op de mensen om hem heen. En daarbij had hij een sterk ontwikkeld vermogen om te relativiseren. De redactie heeft

toen zijn advies opgevolgd en daar geen spijt van gehad. Een paar maanden later hebben we De Geus natuurlijk toch voor een interview weten te strikken. Het gesprek vond plaats in februari van dit jaar op de plaats waar hij het hoogtepunt van zijn glanzende carrière had beleefd, op het hoofdkwartier van de Inspecteur Generaal der Krijgsmacht op de Zwaluwenberg aan de rand van Hilversum. Ook toen weer die aarzelings om over zichzelf te praten. Maar het is een lang en boeiend gesprek geworden over de bezettingstijd, over mensen in nood, hun verantwoordelijkheden, angsten, verdriet en vreugden. In het daarop volgende mei-nummer hebben we ons best gedaan het wezen van dat gesprek weer te geven. Op de spoedig daarna gehouden jaarlijkse reünie van het Hilversumse verzet moest De Geus echter al verstek laten gaan. Een ongeneselijke ziekte was begonnen hem te slopen. Op 15 augustus van dit jaar is Bob de Geus overleden. Onze vereniging herdenkt hem met bewondering en dankbaarheid.

AS

Een hapje eten in de Spijkerpandjes

Eindelijk kunnen we bij de Spijkerpandjes zonder veiligheidshelm naar binnen. Na een verbouwing die ongeveer twee jaar duurde, heeft uitbater Pim Hamelink er eind oktober een alleraardigst eetcafé geopend. Wat een zegen dat architect Hans Ruijsenaars de pandjes in de "zuidwand" wilde opnemen en hij ze door Johan Riesener met liefde liet restaureren! Van buiten zijn ze het sieraad geworden dat Ruijsenaars voor ogen stond, het in-

terieur werd stijlvol en gezellig. Wij waren er op een donderdagavond, twee dagen na de opening. Het deed ons genoeg dat het ei-voel was; tot na negenen kwamen ze nog binnen, de eters die eerst hun boodschappen hadden gedaan.

De kaart telt elf vis- en vleesgerechten en geeft een ieder ruim voldoende keus. Hetzelfde geldt voor de wijnkaart die sterk Frans/Italiaans georiënteerd is met een enkele Spaanse fles erbij. We kozen beiden voor een stukje vlees. Mijn vrouw nam de rib-eye met een vierkazensaus en ik bestelde "Spijkers met Koppen", de naam die Hamelink aan zijn spies gegeven heeft. Het vlees was voortreffelijk mals. Geen goedkope worstjes aan de spies maar eerlijke biefstuk en varkenshaas. Wij dronken daarbij de rode huiswijn, een jonge Merlot die prettig wegdrank en met 25 gulden heel vriendelijk geprijsd is. Als voorafje namen we slakken op Bourgondische wijze die gloeiend geserveerd werden. Zwaar, maar heel lekker. Even een

tip voor de gérant: geef daar ongevraagd wat stokbrood bij. Ter afsluiting bestelden we het "lievelingsgerecht van de kok" en dat bleek een Sibेरische omelet te zijn. Even hadden we hoop op zo'n bord dat vlammend naar je tafel wordt gebracht maar daar doen ze niet aan bij De Spijkerpandjes. De hele sfeer is trouwens een beetje non-nonsense. Prachtige prenten van oude Spijkerauto's sieren de wanden. Zeer vriendelijk, haast vrolijk is de bediening. Uitbater Pim Hamelink is een "stevige staartmans" die het vak in Portugal geleerd heeft. Hij moest die avond flink meewerken om alle gasten tijdig van eten en drinken te voorzien. Na afloop betaalden we 130 gulden en gingen heel tevreden huiswaarts.

De Spijkerpandjes, Kerkbrink 17-19, 1211 BW Hilversum, telefoon 621 52 66
Dagelijks geopend

AS

De tweede aflevering van 'Hilversum zoals het was', met de titel 'Moord en Brand' lag in november al in de boekwinkel. De derde aflevering 'Jonge Jaren', over opgroeien en onderwijs in Hilversum verschijnt deze maand. Hierboven één van de foto's uit dat nummer: nieuwsgierige Hilversumse jongetjes bij de opening van het viaduct aan de Johan Geradtsweg in 1930. (coll. Streekarchief)